

Sygn. akt III Cz 1809/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Barbara Braziewicz

SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

SSR(del.) Maryla Majewska-Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 marca 2015r.

sprawy ze skargi dłużniczki G. S. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. L. z dnia 22 kwietnia 2013r. w sprawie egzekucyjnej Km 265/10 z wniosku wierzyciela (...) w R. przeciwko G. S. i W. S.

o świadczenie pieniężne

na skutek zażalenia G. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 22 sierpnia 2013r., sygn. akt II Co 1374/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Maryla Majewska –Lewandowska SSO Barbara Braziewicz SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1809/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 22 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił skargę dłużnika G. S. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. L. z dnia 22 kwietnia 2013r. o przyznaniu wynagrodzenia rzeczoznawcy majątkowemu J. S. w sprawie o sygn. akt Km 265/10. W uzasadnieniu wskazał, że mimo, iż skarżąca prawidłowo wskazała nieścisłość w postanowieniu o przyznaniu wynagrodzenia, to jednak postanowienie to zostało sprostowane postanowieniem wydanym przez Komornika w dniu 12 lipca 2013r. Sąd wskazał, że pojawiające się błędy „pisowniowe” w operacie szacunkowym, nie rzutują na merytoryczną część opinii, w szczególności wartość nieruchomości, natomiast żądane przez biegłego wynagrodzenie, odpowiada nakładowi pracy.

Zażalenie na to postanowienie wniosła dłużniczka. Podniosła, że błędy popełnione przez biegłego mają charakter błędów formalnych, a nie jak, wskazał Sąd Rejonowy, jedynie błędów „pisowniowych”. Podniosła też argumenty dotyczące tego, że mieszkanie pozostaje zamknięte, a oględziny mieszkania zostały dokonane pod jej nieobecność, zaś wycena jest niestaranna. Podniosła nadto, że komornik nie działa w sposób zdyscyplinowany, wydłuża swe czynności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie Sądu w postępowaniu egzekucyjnym przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie. Ustawodawca przyjął zatem wyjątkowy charakter zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym, ograniczając tym samym prawo do odwołania się od postanowienia Sądu Rejonowego, sprawującego judykacyjny nadzór nad egzekucją zgodnie z art. 759 k.p.c. Dopuszczalność zaskarżenia zażaleniem postanowienia Sądu Rejonowego została uregulowana w art. 767³ k.p.c., 768 k.p.c., 770 k.p.c., 795 k.p.c., 828 k.p.c., 839 § 2 k.p.c., art. 859 k.p.c., 870 § 2 k.p.c., art. 946 § 2 k.p.c., art. 950 k.p.c., art. 997 k.p.c., 998 § 2 k.p.c., art. 1028 § 3 k.p.c. oraz art. 1055 k.p.c.

Nadto dopuszczalne jest również wniesienia zażalenie na postanowienia wskazane w art. 394 § 1 k.p.c. odpowiednio stosowanym w postępowaniu egzekucyjnym, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. Zgodnie z art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c., zażalenie przysługuje m.in.: na postanowienie, którego przedmiotem jest wynagrodzenie biegłego.

Jak wynika ze skargi na czynności komornika datowanej na 20 maja 2013r., dłużniczka kwestionowała zasadność przyznania biegłemu wynagrodzenia za oszacowanie nieruchomości w wysokości 666,09 zł. W jej ocenie, w sporządzonym operacie istnieje niewłaściwe oznaczenie dłużników oraz adres nieruchomości, która była przedmiotem oszacowania, co prowadzi do wątpliwości czy nieruchomość poddana wycenie jest tożsama z nieruchomością stanowiącą własność dłużników.

Uwzględniając wskazane powyżej zarzuty, należy wskazać, że przyznanie biegłemu wynagrodzenia uzależnione jest wyłącznie od skorzystania z usług biegłego i zrealizowanie zlecenia, a nie od uznania sporządzonej przez biegłego opinii za prawidłową (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1973r., II CZ 64/73).

Oszacowania nieruchomości, na podstawie art. 948 § 1 k.p.c., dokonuje powołany przez komornika biegły uprawniony do szacowania nieruchomości na podstawie odrębnych przepisów. Szczegółowy zakres czynności komornika normujący sposób sporządzenia oszacowania nieruchomości został wskazany w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1968r. w sprawie czynności komorników (Dz.U. z 1968r. Nr 10, poz. 52 z późniejszymi zmianami).

Opis nieruchomości, zgodnie z § 132 rozporządzenia w sprawie czynności komorników, powinien w przejrzysty sposób określać nieruchomość oraz jej rodzaj i stan przez wymienienie wszystkich danych, o których mowa w art. 947 § 1 k.p.c.

Sumę oszacowania, zgodnie z § 136 ust. 1 rozporządzenia w sprawie czynności komorników, nieruchomości ustala się według przeciętnych cen sprzedaży podobnych nieruchomości w tej samej okolicy, z uwzględnieniem stanu nieruchomości w dniu dokonania oszacowania, przy czym, zgodnie z § 138 rozporządzenia w sprawie czynności komorników, biegły powinien wskazać i uzasadnić podstawę przyjętej sumy oszacowania.

Szczegółowe reguły dotyczące sporządzenia operatu szacunkowego normują art. 151 – 159 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz.U. z 2010r. Nr 102, poz. 651 z późniejszymi zmianami) oraz wydany na podstawie art. 159 ustawy o gospodarce nieruchomościami rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 2004r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U. z 2004r. Nr 207, poz. 2109).

Wskazany powyżej kryteriom odpowiada sporządzone przez biegłego oszacowanie wartości nieruchomości – spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w R. przy ul (...) przeprowadzone na podstawie postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. L. z dnia 23 stycznia 2013r. Podnoszone przez dłużniczkę zarzuty, odnoszące się do nieprawidłowości oznaczenia zarówno nieruchomości jak i dłużników, zostały wyjaśnione i sprostowane przez biegłego (k. 422 – 423 akt Km 265/10). Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie ocenę poczynioną przez Sąd Rejonowy, również w świetle wymogów prawnych tego operatu, iż błędy popełnione przez biegłego w trakcie jego opracowania, miały jedynie charakter formalny, zatem nie powodowały wadliwości operatu sporządzonego na potrzeby postępowania egzekucyjnego.

Uznać zatem należało, że sporządzony przez biegłego operat szacunkowy ustalił wymagane prawem okoliczności, w związku z czym, biegły był uprawniony do otrzymania wynagrodzenia, którego wysokości, co do zasady, dłużniczka nie kwestionowała.

Podnieść należy, że zarzuty odnośnie tego, czy wynikająca z operatu wartość prawa do lokalu jest nieadekwatna dłużniczka winna składać w środkach odwoławczych od opisu i oszacowania nieruchomości. Nie mogą one natomiast zasadniczo rzutować na wysokość przyznanego biegłemu wynagrodzenia, jeżeli sporządzona przez niego opinia (operat) odpowiada zleceniu, co w niniejszej sprawie ma miejsce.

Zgodnie z § 48 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1968r. w sprawie czynności komorników, wynagrodzenie biegłego ustala komornik, kierując się przepisami o wynagrodzeniu biegłych w postępowaniu sądowym.

Wskazaną powyżej kwestie normuje art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późniejszymi zmianami, dalej KswscU), zgodnie z którym biegłemu przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii którego wysokość, stosownie do art. 89 ust. 2 KswscU, ustala się uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków - na podstawie złożonego rachunku. Nadto, zgodnie z art. 89 ust. 3 KswscU, wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Przedłożony przez biegłego rachunek (k. 379 -380) spełnia wskazane powyżej kryteria. Wskazana przez biegłego wysokość wynagrodzenia odpowiada nakładowi pracy i uwzględnia wskazanej powyżej stawki wynagrodzenia. Uznać zatem należało, że przyznanie biegłemu wynagrodzenia w wysokości wymienionej w postanowieniu komornika było uzasadnione w okolicznościach tej sprawy.

Bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonego postanowienia są podniesione w zażaleniu zarzuty dotyczące pracy komornika w postępowaniu egzekucyjnym w ogóle. Nie mogą one rzutować na oceniane postanowienie, stanowiące jednostkowy fragment postępowania egzekucyjnego.

Z tych względów zażalenie, w zakresie wskazanym powyżej, podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Barbara Braziewicz SSO Gabriela Sobczyk